

Nr 543.

Av herr Åkerström, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m.

I propositionen nr 107 angående lönegradsplacering för vissa tjänster m. m. föreslår Kungl. Maj:t, att riksdagen skall godkänna en vid propositionen fogad överenskommelse, som har träffats mellan 1949 års tjänsteförteckningskommitté samt Statstjänarkartellen, Statstjänstemännens riksförbund och Tjänstemännens centralorganisation. Överenskommelsen innehåller bl. a. förslag om ändrade grunder beträffande reglerad befordringsgång för amanuenspersonal (bil. 69).

Dessa ändringar i befordringsgången innebär betydande förbättringar för rekryteringspersonal med akademisk examen. Förbättringarna avser både lönegraderna och den tid, som fordras för att nå den högsta lönegraden inom befordringsgången. Det har emellertid vid åtskilliga tillfällen, då riksdagen har haft att taga ställning till lönegradsplaceringsfrågor, gjorts gällande, att det varken för affärsverken eller de civila ämbetsverken har förelegat några större svårigheter att få personal i rekryteringsgraderna, utan man har, när det gäller denna personal, väl hävdats sig i konkurrensen med det enskilda näringslivet. Tillräckliga skäl kan därför enligt min mening inte finnas att i så avsevärd grad som i propositionen har föreslagits förbättra befordringsgången.

Under åberopande av det anförda hemställer jag,

att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte beakta de synpunkter, som ovan anförts.

Stockholm den 2 april 1952.

E. Oskar Åkerström.
